

LJUBLJANSKI ŠKOFIJSKI LIST

Leto 1933.

Ljubljana, 20. septembra 1933.

Štev. 7.

60.

Pismo sv. Očeta nadškofu dr. A. B. Jegliču za demantno mašo.

SEGRETERIA DI STATO
DI SUA SANTITA.

DAL VATICANO, die 21 Julii 1933.

No 124.537.

Exc.me ac Rev.me Domine.

Cum flere cum flentibus et gaudere cum gaudentibus propria caritatis sit ratio, verum et congruum est, ut cum opportuna obiciatur occasio, dignis Ecclesiae Praesulibus Augusti Pontificis benigna patefiat voluntas. Id autem in praesens exposcit sexagesima sacerdotii tui anniversaria memoria, quae in praeconium munificae miserationis Dei una simul cum clero populo isto mox fiet, ut cum gaudio celebretur.

Sanctitas Sua igitur, cum nobilitatem ingenii, excelsi animi firmitatem, in Dei vinea frugiferam sollertemque industriam, in Petri Sedem eximiam reverentiam tuam probe cognoverit, auspicatissimum diem paternis votis prosequitur et Apostolica Benedictione.

Haec tibi et Supremi Ecclesiae Antistitis amorem testatur et divinarum gratiarum thesaurum aperiat, ut bonis auctibus vires tuae augeantur et dextris secundisque utens rebus de re catholica egregie pergas mereri.

Mea quoque faustitatis vota adiicio ac quo par est absequio me profiteor

Excellentiae Tuae addictissimum

E. Card. Pacelli.

Exc.mo ac Rev.mo Domino

D.no ANTONIO BONAVENTURAE JEGLIČ

Archiepiscopo tit. Garensi

Labacum.

Dubium de facultatibus sacerdotum benedicendi devotionis obiecta solutum.

(Cf. Folium dioec. Tergestino-Justinopolitanum 1933, n. 6.)

Publicato decreto S. Paenitentiarie Apostolicae dd. 20. Martii 1933 (AAS 1933, str. 170), quo piis consociationibus revocatur concessio largiendi sacerdotibus adscriptis facultates benedicendi devotionis obiecta eiusque indulgentias adnectendi, exortum est dubium, an dicto decreto censendae sint abrogatae memoratae facultates etiam pro sacerdotibus ante evulgationem decreti adscriptis.

Proposito ab Ordinario Tergestino huic dubio S. Paenitentaria die 24. Maii a. c. sub Num. 1975/33 respondit: *negative*.

Igitur ii sacerdotes, qui propter adscriptionem piis associationibus (Uno Apostolica, Unio Cleri, ACM, Sacerdotum Adoratorum etc.) memoratis facultatibus gaudebant, post decretum minime illas amittunt, quia »leges respiciunt futura, non praeterita, nisi nominatim in eis de praeteritis caveatur« (can. 10). — Post 1. Aprilis a. c. autem quicumque talibus associationibus adscribitur, non propterea ornatur supra dictis facultatibus, sed eas per tramitem Curiae eppalis directe a S. Paenitentaria postulare debet.

Odloki o odpustkih.

I. Odpustki, ki jih more dobiti, kdor moli brevir pred sv. Rešnjim Telesom.

Da bi kleriki bolj in bolj gojili pobožnost in ljubezen do presv. Evharistije, je sv. Oče Pij XI. podelil popolni odpustek proti običajnim pogojem subdiakonom, diakonom in mašnikom, kadar ves officij, četudi ne zdržema, ampak v presledkih, molijo pred sv. Rešnjim Telesom, pa naj je Najsvetejše javno izpostavljeno ali pa v tabernaklju shranjeno (S. Poenit. decr. 23. octobr. 1930: AAS 1930, 493).

Isti odpustek je dovolil Pij XI. redovnicam, ki po svojih pravilih morajo moliti officij, če ga molijo pred sv. Rešnjim Telesom (S. Poenit., decr. 5. decembr. 1930: AAS 1933, 23).

Popolnega odpustka se morejo udeležiti tudi oni subdiakoni, diakoni in mašniki, ki imajo fakulteto, da namesto brevirja molijo druge molitve, če te molitve opravijo pred sv. Rešnjim Telesom (S. Poenit., decr. 7. nov. 1932: AAS 1932, 411).

Ker ne morejo vsi, vedno in povsod, moliti v s e g a officija pred svetim Rešnjim Telesom, je dovolil sv. Oče Pij XI. odpustek 500 dni za vsako kanonično horo, ki jo subdiakoni, diaconi in mašniki opravijo pred Najsvetejšim zakramentom (S. Poenit., decr. 18 mai. 1933: AAS 1933, 322).

II. Odpustki ob štirideseturni molitvi.

Za odpustke in privilege ob štirideseturni pobožnosti v čast sv. Rešnjemu Telesu je treba, da je Najsvetejše po navodilu papeža Klemenca XI. iz l. 1705. (Instructio Clementina) izpostavljeno nepretrgoma štirideset

ur podnevi in ponoči. Če škof sodi, da nočna molitev v diecezi ni mogoča, se dobe odpustki, če je sv. Rešnje Telo v cerkvi izpostavljeno tri dni zapored po tem-le redu: prvi dan se izpostavi dopoldne ob katerikoli uri in ostane izpostavljeno do večera; drugi dan je izpostavljeno od jutra do večera; tretji dan se pobožnost sklene dopoldne ali popoldne (S. Off., decr. 22. jan. 1914: AAS 1914, 74).

Doslej je mogel dobiti popolni odpustek enkrat, kdor je šel k spovedi in sv. obhajilu in v cerkvi štirideseturne pobožnosti molil v papežev namen. Pij XI. je odločil: popolni odpustek se more dobiti po enkrat na dan vse tri dni štirideseturne pobožnosti, če kdo prejme sv. obhajilo in moli šest Očenašev, Zdravamarij in Čast bodi v namen sv. Očeta v cerkvi štirideseturne pobožnosti. Odpustek 15 let pa more dobiti, in sicer tolikokrat, kolikorkrat kdo vsaj s skesanim srcem obišče cerkev štirideseturne pobožnosti in tu moli v papežev namen (S. Poenit., decr. 24. jul. 1933: AAS 1933, 381).

V cerkvah, kjer Najsvetejše ni tri dni zapored vsaj podnevi izpostavljeno, se dobi ob javnem izpostavljenju za vsak obisk sedem let in sedem kvadragen (S. Off., decr. 22. jan. 1914: AAS 1914, 74).

63.

Misijonski praznik.

Letos se bo misijonska nedelja praznovala dne 22. oktobra.

Pomen in namen DŠV je obrazložen v priročni knjižici: »Družba za širjenje vere«.

Znano je, da je sedanji sv. Oče Pij XI. pomožno delo za misijone na novo preusmeril, da je premestil misijonsko družbo DŠV iz Francije v Rim in jo proglasil za glavni organ rimske Cerkve za zbiranje misijonskih miloščin. Po izrečni želji papeža Pija XI. naj se ta družba uvede v vse škofije, celo v misijonih samih se mora ta družba uvesti, sicer ne dobijo podpore od Rima.

Družba DŠV je torej opremljena s polno avtoriteto sv. Stolice in naj bi postala nekako tako vesoljna, kakor je Cerkev sama, kajti papež Pij XI. ponovno izraža željo, da naj bi se vsi verniki (od dvanajstega leta naprej) vpisali v to družbo. Tako bi verniki dali mogočen izraz svoji vesoljni katoliški ljubezni do poganov, ki še niso včlanjeni v skrivnostno telo Kristusovo in tako ne morejo postati deležni rednih milosti cerkvenega življenja in bogoslužja.

Verniki se, kakor pravi papež Pij XI., ne morejo odtegniti tej svoji misijonski dolžnosti in s tem, da se vpišejo v družbo DŠV, stopijo v veliko skupno armado molivcev za misijone. Brez te mogočne molitve vernikov, ki odmeva po nebesih kakor šum ogromnih voda, bi bili napori in trudi misijonarjev brez božjega blagoslova.

S tem nadalje, da milijonske mase vernikov zbirajo male in najmanjše prispevke v skupen fond, dobiva sv. Stolica sredstva, da enotno in izdatno, pa tudi smotreno podpira misijone v raznih delih sveta.

Gospodje duhovniki ljubljanske škofije so se lani kakor tudi že poprej resno zavzeli za DŠV in le njihovemu trudu je pripisati, da se je zbralo v naši škofiji 164.792 Din, torej več kot prejšnje leto, ki izkazuje 162.453 Din, medtem ko prispevki drugod vsled gospodarske krize večinoma padajo.

Pri tem druge misijonske organizacije ne bodo trpele nikake škode. Tudi misijonski redovi naj, kjerkoli v dušnem pastirstvu delujejo, pospešujejo najprej DŠV in naj skrbijo, da so verniki včlanjeni v to družbo. Ko enkrat plačajo svojo članarino (1 Din mesečno ali za reveže pol dinarja), bodo lahko za druge misijonske organizacije darovali, kolikor bodo pač mogli.

Gospodje duhovniki naj se potrudijo, da tudi letos vernike navdušijo za DŠV.

Naša škofija je tako absolutno, kakor tudi relativno daleč prednjačila v Jugoslaviji in zbrala lansko leto 162.453 Din, tako da pride povprečno na vernika 30 par, dočim v vsej Jugoslaviji pride na vernika 6 par.

Navodila so na razpolago v Misijonski pisarni, ki bo pravočasno razposlala osnutek za pridigo, misijonske tiskovine in plakate, ki naj se nabijejo na cerkvenih vratih in drugih vidnih mestih.

Gospodje duhovniki naj pazljivo čitajo okrožnico jugoslovanskih škofov o misijonih (stran 98 Škofijski list 1932), kjer so škofje izdali skupna navodila za praznovanje misijonske nedelje. Okrožnico naj berejo s prižnice v nedeljo pred misijonskim praznikom.

Gotovo bo tudi prilika, da se ta dan širijo in razpečavajo misijonske tiskovine.

Škofijsko vodstvo DŠV.

Akademski dom sv. Cirila v Ljubljani.

Cirilov dom v Ljubljani nudi akademikom po zmernih cenah lepa, udobna in zračna stanovanja v nanovo pozidani in dobro presušeni stavbi Ljudskega doma tik pod Gradom. Stanarina znaša od 120 do 160 Din mesečno in se ravna po sobah, v katerih stanujejo po dva ali po trije akademiki. Pavšal za luč in kurjavo je letnih 150 Din. Stanarina se nikomur ne znižuje in se mora sproti plačevati do 10. dne v mesecu.

Gg. dušni pastirji naj pomagajo Domu dobiti takih stanovalcev, ki bi notri bivali vse leto in imajo smisel za red in intenzivnejše versko življenje. V Domu je kapela z Najsvetejšim in vsak dan sv. maša.

V Cirilovem domu so samo stanovanja. Akademikom sta v uporabo dve kopalnici s toplo vodo in prho; plača se samo porabljeni plin. Hrano si akademiki oskrbijo sami; v isti stavbi je pa tudi akademska menza. Hišna pravila urejajo akademikom življenje samo v splošnih obrisih, upoštevajoč njih akademski položaj. Luč neha goret i polnoči. Ob pol enajstih zvečer se vrata zapro; kdor pride pozneje, plača vratarino; po pol ene zjutraj se vrata več ne odpro. Dom stoji pod pokroviteljstvom ljubljanskega škofa.

Prošnje za sprejem naj se pošljejo na vodstvo Doma. Vanje naj vsak zapiše tudi naslov, kamor bo dobil odgovor in en izvod hišnih pravil. Priložiti je treba tudi izjavo očeta oziroma druge zanesljive osebe, da prevzema skrb in garancijo za redno plačevanje. Prošnjo za sprejem morajo poslati tudi dosedanji člani Doma, ako še želijo biti sprejeti.

Vodstvo Akademskega doma sv. Cirila,
Ljubljana, Streliška 12.

„Bogoslovni Vestnik“.

Št. 3556.

Bogoslovna Akademija v Ljubljani je s pismom z dne 25. avgusta 1933 sporočila škofijskemu ordinariatu sledečo prošnjo:

»Podpisani si dovoljujejo sporočiti, da je glasilo naše Bogoslovne Akademije, »Bogoslovni Vestnik«, prišel zadnje čase v veliko gospodarsko stisko.

Mnogi duhovniki žal nimajo zadostnih sredstev, da bi plačali naročnino za list, tuintam primanjkuje znabiti tudi potrebnega zanimanja.

Mislimo, da ne trdimo preveč, ako rečemo, da bi bila ustavitev »Bogoslovnega Vestnika« velika škoda za slovensko duhovščino in tudi velika neprijetnost za teološko fakulteto, koje člani posvečujejo že 14. leto vse svoje najboljše sile napredku bogoslovne vede in »Bogoslovnega Vestnika«.

Z ozirom na to, da je mnogim duhovnikom res težko plačevati naročnino, prosimo, da bi škofijski ordinariat dovolil:

da smejo cerkvene uprave naročiti »Bogoslovni Vestnik« ex pecunio ecclesiastico za župnijski arhiv.

Obenem prosimo, da bi »Škofijski list« priporočil duhovščini, naj res naroči »Vestnik«.

Uredništvo bo prav rado poskrbelo, da pride v list več praktičnega gradiva ter da se bodo reševala praktična vprašanja, ki bi jih dušni pastirji poslali uredništvu »BV«.

Na zgornjo prošnjo dovoljuje s tem škofijski ordinariat, da župni in duhovnijski uradi naroče »Bogoslovni Vestnik« na račun tekočih dohodkov župnih in duhovnijskih cerkva. Obenem pa prav toplo priporoča, da list naroče vsi gg. duhovniki. V listu bodo našli mnogo poučnega in zanimivega čtiva poleg važnih odlčb in odlokov, ki jih »Škofijski list« zaradi malega obsega ne more priobčevati.

V Ljubljani, dne 12. septembra 1933.

† Gregorij,
škof.

Dom duhovnih vaj za dekleta in žene.

Pred dvema letoma so se pričele v zavodu sester križark na Mali Loki pri Ihanu zaprte duhovne vaje za dekleta in žene. Udeležba je bila že takoj spočetka zadovoljiva, zato je samostansko predstojništvo začelo misliti na tako preureditev prostorov, da bi se v njih duhovne vaje lahko stalno vršile. Sezidali so novo, zadosti prostorno kapelo, prezidali stanovanjske in druge prostore, tako da smo dobili prvi »Dom duhovnih vaj za dekleta in žene.« K enemu tečaju lahko sprejmejo 50 deklet ali žena. Nova kapela je posvečena Brezmadežni.

Ker so jesenski meseci za duhovne vaje najbolj prikladni, se vabijo gg. dušni pastirji, da s prižnic priporoče zaprte duhovne vaje za dekleta in žene, ki jih lahko v tem Domu opravijo. Za eksercitorja skrbi škofijski promotor duhovnih vaj g. dr. Ciril Potočnik, semeniški spiritual v Ljubljani.

Duhovne vaje se bodo vršile

v letu 1933:

Za dekleta:

Od 30. septembra do 4. oktobra.
Od 4. novembra do 8. novembra.
Od 16. decembra do 20. decembra.

Za žene:

Od 7. septembra do 11. septembra.
Od 21. oktobra do 25. oktobra.

po novem letu do junija 1934:

Za dekleta:

Od 20. januarja do 24. januarja.
Od 17. februarja do 21. februarja.
Od 24. marca do 28. marca.
Od 7. aprila do 11. aprila.
Od 5. maja do 9. maja.

Za žene:

Od 17. marca do 21. marca.

Duhovne vaje se prično zvečer prvega in končajo zadnjega dne zjutraj. Oskrbnina za ves čas znaša 100 Din; v to vsoto je tudi že všteta vožnja z avtobusom iz Ljubljane in nazaj.

Ako bi se iz posameznih župnij ali dekanij priglasilo zadosti deklet ali žená, imajo lahko posebne duhovne vaje v času, ki bi si ga same izbrale. Vse dopise je treba naslavljeti na **Dom Brezmadežne, Mala Loka pri Ihanu, pošta Domžale.**

67.

Razne objave.

Stališče pravoslavne cerkve do mešanih zakonov se je po odredbi arhierejskega sabora z dne 10. (23.) maja 1933, A SSr. 120/zap. 76, t. 6, Glasnik 1933, 426, precej spremenilo. Dosedaj katoliški del v zakonski pravdi ni imel aktivne tožbene legitimacije, citirana določba pa se glasi: »U onim mešovitim brakovima, koji su sklopljeni u pravoslavnoj Crkvi, načelno se dozvoljava i nepravoslavnoj stranci, da može pokrenuti bračni spor tužbom kod nadležnog pravoslavnog eparhijskog Crkvenog Suda.«

Besedilo molitve po pouku na srednjih in srednjih strokovnih šolah (čl. 4 pravil o vršenju verskih dolžnosti, naredba min. prosv. S. N. br. 35.420 z dne 1. nov. 1932, Škof. list 1932, str. 91) je dano v Katoliškem katekizmu na str. 163 in se glasi: »Zahvalimo te, vsemogočni Bog, za vse tvoje dobrote. Ki živiš in kraljuješ na vekov veke. Amen.«

Starostne doklade duhovnikov. Dušni pastirji pošiljajo škof. ordinariatu prijave za nakazilo višjih starostnih doklad v mnogih primerih prepozno in to šele po več mesecev, leto dni ali še pozneje po tem, ko so si že pridobili pravico za višjo starostno doklado. Ker so zaradi tega pri-krajšani na prejemkih in ker je kr. banska uprava dravske banovine v Ljubljani (10. julija 1933, št. II. 16.723/1) opozorila na to nerednost, se gospodje dušni pastirji opozarjajo, naj svoje službene tabele (v treh izvodih) redno semkaj pošiljajo. Po zakonu od 28. marca 1918, drž. zak. št. 115, pritiče dušnim pastirjem 5 triletnic in 5 štiriletnic po letnih 200 Din.

Cerkveno ljudsko petje. Župni in duhovnijski uradi, ki še niso predložili poročila o uvedbi cerkvenega ljudskega petja, se opozarjajo na škofijsko odredbo z dne 28. aprila 1933, št. 1764 (»Škof. list« 1933, str. 49), da morajo semkaj sporočiti, ali se je v ondotni cerkvi že uvedlo ljudsko petje ali še ne. V tem drugem primeru naj se navedejo vzroki, zakaj se

naredbi ni ustreglo. Odgovori se pričakujejo do 15. oktobra t. l. Pripominja se, da manjka še 200 poročil.

Bratovščina sv. Družine. Voditelji se opozorijo, da je poslati ordinariatu letni izkaz te bratovščine najkeseje meseca majnika. Doslej je to storilo le 15 župnih uradov. Ni mogoče misliti, da bi bil to ves uspeh naročila v Škof. listu št. 8 iz l. 1932.

Vedno češčenje presv. Reš. Telesa. Z ozirom na določilo v »Škofijskem listu« 1933, str. 46, se prizadetim naroča, da nemudoma odgovore na tam stavljena vprašanja.

Seznam zvonov. Mnogi župni uradi še sedaj niso poslali seznamka zvonov vseh cerkva v župniji (vide »Škof. list« 1931, str. 81). Zamudnikom se naroča, da nemudoma te seznamke pošljejo.

Izdelovalnico cerkvenih paramentov so otvorile šol. sestre III. reda sv. Frančiška (mariborske) v Ljubljani, Pred škofijo 3, poleg škofijske palače. V zalogi imajo tudi vsakovrstno cerkveno perilo. Izdeluje po lastnih in predloženih načrtih. Podjetje toplo priporočamo.

68.

Slovstvo.

O. Herman V o d e n i k, ref. cist.: **Mesec presvetega Srca.** Izdal in založil Glasnik presv. Srca Jezusovega v Ljubljani. Cena 15 ozir. 20 Din. — Knjiga je namenjena za vsakodnevno junijsko branje in naj bi vpeljala za mesec junij pobožnost v čast presv. Srcu Jezusovemu, kakor je že vpeljana majniška pobožnost v čast Materi božji. Knjigo priporočamo.

Prof. dr. Andrej S n o j: »Raziskovalci sv. pisma«. Kdo so in kaj uče. Nova ameriška sekta na slovenskih tleh. Ponatis iz »Bogoslovnega Vestnika«. V Ljubljani 1933. Založila »Bogoslovna Akademija«. Cena 4.50 Din. — »Raziskovalci sv. pisma« so adventistom sorodna ameriška sekta, ki se je v novejšem času pričela širiti tudi pri nas. Od katoliške Cerkve so še bolj oddaljeni kot adventisti. Zaradi pobijanja te sekte, ki ima v Sloveniji središče propagande za vso Jugoslavijo, je prav, da je izšla ta knjižica, ker bo dušnim pastirjem uspešno pomagala. Naj bi jo zato naročili in prebrali vsi dušni pastirji.

P á m e r - S e d e j: **Studenec miru.** Navodila za vredno prejetje zakramentov sv. pokore in sv. Rešnjega Telesa. Ljubljana 1933. Tiskala in založila Misijonska tiskarna Domžale-Groblje. — Knjiga v nemški izdaji se je mnogo čitala in je mnogo dobrega storila. Isto bo brez dvoma dosegel tudi slovenski prevod. Priporočamo.

Franc K o l e n e c: **Bodi apostol!** Maribor 1933. Založila KA Maribor. — Naslov pove, kaj knjižica hoče. Pisana je živahno, z mnogimi zgledi, in je namenjena za ljudi. Naj bi praktična navodila knjižice vzbudila med ljudstvom mnogo navdušenih apostolov! Priporočamo.

Št. 3699.

Konkurzni razpis.

1. Z okrožnico z dne 8. julija 1933, št. 2743, in z zaključnim rokom do 20. avgusta 1933 sta bili razpisani župniji **Pred dvor** v kranjski in **Šmarije** v šmarijski dekaniji. Z okrožnico z dne 27. julija 1933, št. 3028, in z zaključnim rokom do 31. avgusta 1933 pa je bila razpisana župnija **Cerknica**, stoječa pod patronatom graščine Loško.

2. S tem se razpisuje vsled promocije dosedanjega stolnega dekana izpraznjena dignitarna prebenda dekana **Ljubljanskega stolnega kapitlja** pri stolni cerkvi sv. Nikolaja v Ljubljani, ki jo podeljuje sv. Oče. Pravilno opremljene prošnje je poslati na škof. ordinariat do 10. oktobra 1933.

3. Nadalje se razpisujeta župniji: **Sodražica** v ribniški dekaniji, stoječa pod patronstvom graščine Ribnica, in **Smlednik** v kranjski dekaniji, stoječa pod patronstvom ljubljanskega stolnega kapitlja. Pravilno opremljene prošnje je nasloviti na patrona in poslati na škofijski ordinariat v Ljubljani. Razpisuje se tudi župnija **Zagorje ob Savi** v litijski dekaniji, za katero je poslati prošnje na škofijski ordinariat. Rok za vlaganje prošenj za te tri župnije se zaključi 31. oktobra 1933.

V Ljubljani, dne 18. septembra 1933.

† Gregorij
škof.

Škofijska kronika.

Stolna proštija. Dignitarno prebendo prošta ljubljanskega stolnega kapitlja pri stolni cerkvi sv. Nikolaja v Ljubljani je sv. Oče papež Pij XI. z bulo z dne 1. septembra 1933 podelil Ignaciju **Nadrah**u, stolnemu dekani v Ljubljani.

Cerkvena odlikovanje. Za škof. duhovne svetnike so bili imenovani: Peter **Hauptman**, župnik na Dobrovi, Franc **Golob**, župnik v Kostanjevici, in Matija **Kastelic**, župnik v Dolu pri Ljubljani.

Zavod sv. Stanislava. Upokojen je bil dosedanji direktor škof. klasične gimnazije monsig. Anton **Koritnik**, na njegovo mesto pa je bil imenovan za direktorja profesor iste gimnazije dr. Anton **Rataj**ec. Dosedanji suplent petja in glasbe Matija **Tomc** je bil imenovan za profesorja te stroke. Prefekt Franc **Cerkovnik** je bil premeščen za kaplana v Tržič, za prefekta pa sta bila imenovana semeniška duhovnika Jožef **Gregorič** ter Ivan **Preželj**, ki je obenem subsidiarij pri župni cerkvi v Št. Vidu.

Imenovan je bil za ravnatelja zavoda »Marijanišče« v Ljubljani monsig. Anton **Koritnik**, direktor škof. klasične gimnazije v zavodu sv. Stanislava v pok.

Podeljene so bile župnije: žiri ondotnemu upravitelju Ivanu **Pečnik**u (umeščen 1. avgusta 1933), Radovica ondotnemu upravitelju Antonu **Jermanu** (umeščen 18. septembra 1933), Preddvor Valentinu **Sitarju**, župniku v Zagorju ob Savi, in Šmarije Antonu **Ravnikarju**, kaplanu-ekspozitu na Grosupljem.

Prezentiran je bil na župnijo Rob Ignacij Skobe, ki je bil kot kaplan na Vrhniki premeščen na Rob, ko se je odpovedal podeljeni mu župniji Podlipa.

Imenovani so bili za župne upravitelje: Ivan Drešar, ekspozit v Košici, za Sv. Planino; Jožef Zalokar, kaplan na Vrhniki, za Rovte; Franc Kirar, kaplan v Cerknici, za Cerknico; Franc Starman, kaplan v Sodražici, za Sodražico; Andrej Šavli, kaplan v Smledniku, za Smlednik in Janko Oražem, kaplan v Starem logu pri Kočevju, za Stari log; za ekspozita pa Josip Logar, resign. župnik, za Zdi-hovo in Anton Pipa, kaplan na Trati, za Košico.

Premeščeni so bili: Janez Jenko, žup. upravitelj v Robu, kot kaplan v Žužemberk; dalje kot kaplani: Stanislav Skvarča iz Tržiča v Kočevje, Franc Fröhlich iz Škocijana pri Mokronogu na Vrhniko, Anton Dodič iz Boh. Srednje vasi v Škocijan pri Mokronogu, Viktorijan Demšar iz Koroške Bele v Srednjo vas, Franc Hiti iz Križev v Gorje, Feliks Grčar iz Cerkljan pri Kranju v Križe, Viljem Pipp iz Bohinjske Bistrice v Cerklje pri Kranju, Mihael Burja iz Dobrnica v Boh. Bistrico, Gregorij Mali iz Žužemberka na Vrhniko, Ciril Zajec iz Rovt v Boštanj in p. Henrik Damiš, O. F. M., iz Mošenj na Vič.

Nameščeni so bili kot kaplani semeniški duhovniki oz. novomašniki: Jožef Cvelbar v Borovnici, Anton Duhovnik na Koroški Beli, Franc Jeglič na Trati, Jožef Kunstelj v Trebnjem, Franc Novak v Dobrnici, Jožef Oblak v Stari cerkvi, Ignacij Štrancar v Žireh, Filip Štular v Zagorju ob Savi; dalje: p. Benvenut Winkler, O. F. M., v Mošnjah in p. Rafael Bogataj, O. M. Cap., v Škofji Loki.

Stalna pokojnina je bila dovoljena: Francu Pešec, župniku v Smarjji, in Francu Lakmayer, župniku v Preddvoru.

Ordinacije: Višje redove so prejeli: Subdiakonat dne 11. marca, diakonat dne 23. aprila in prezbiterat dne 2. julija 1933: bogoslovci V. letnika: Anton Duhovnik, Franc Jeglič, Jožef Kunstelj, Franc Novak, Filip Štular; bogoslovci IV. letnika: Franc Blaj, Janez Hrovat, Jožef Jamnik, Ignacij Kunstelj, Rudolf Mecilošek in Jožef Prešeren; dalje iz krške škofije: Milan Defar, Anton Spiciarić in Peter Žic. — Subdiakonat dne 15. januarja, diakonat dne 1. aprila in prezbiterat dne 2. julija 1933 so prejeli: Ernest Horniak, Martin Jurčak, Viktor Karlubik, Jožef Kostanjevec, Viktor Krogman, Jurij Lambizar, Andrej Majcen in Jožef Pušnik, vsi Soc. Sal. — Subdiakonat dne 1. aprila, diakonat dne 23. aprila in prezbiterat dne 2. julija 1933 so prejeli: Janez Fink, bogoslovec IV. letnika, ter: fr. Rafael Ašič, fr. Benedikt Biros in fr. Avguštin Ciesielski, vsi O. Cist. — Subdiakonat dne 16. julija, diakonat dne 23. julija in prezbiterat dne 13. avgusta 1933 so prejeli: Janez Strašek, Alojzij Trontelj, Maks Rupar, Martin Tekavec in Klemen Mav, vsi C. M. — Fr. Ciril Petelin, O. Cist., pa je prejel subdiakonat dne 1. aprila, diakonat dne 23. aprila in prezbiterat dne 13. avgusta 1933. — Diakonot dne 1. aprila in prezbiterat dne 2. julija 1933 so prejeli: fr. Ambrozij Brenčič, O. Cist., fr. Silvin Lennartič, O. F. M., in fr. Leon Božič, O. Teut. — Samo prezbiterat so prejeli: dne 1. aprila 1933: fr. Tomaž Akvin Kurent, O. Cist., dne 2. julija 1933 pa: Jožef Oblak, bogoslovec V. letnika, ter: fr. Kornelij Gorše, fr. Ildefonz Langerholz in fr. Janez Vianney Trinko, vsi O. F. M. — Subdiakonat dne 11. marca in diakonat dne 23. aprila 1933 je prejel: Ivan Nikšič, bogoslovec senjske škofije; samo diakonat dne 1. aprila 1933: fr. Maurus Grebenc, O. Cist.; samo subdiakonat pa dne 16. julija 1933: fr. Marija Jožef Schneider O. Cart.

Umrli so: Jožef J u v a n e c, župnik in dekan v Cerknici, dne 24. julija 1933, v starosti 65 let; Franc T r a v e n, župnik v Sodražici, dne 29. avgusta 1933, v starosti 64 let; Jožef C e g n a r, župnik v Smledniku, dne 6. septembra 1933, v starosti 66 let, in Alojzij P e r z, župnik v Starem logu pri Kočevju, dne 7. septembra 1933, v starosti 54 let. — Naj v miru počivajo!

Škofijski ordinariat v Ljubljani,

dne 20. septembra 1933.

† GREGORIJ,

škof.

Jože Jagodic,
v. d. ravn.

Vsebina: 60. Pismo sv. Očeta nadškofu Jegiču za demantno mašo. — 61. Dubium de facultatibus sacerdotum benedicendi devotionis obiecta solutum. — 62. Odloki o odpuistikih. — 63. Misijski praznik. — 64 Akademski dom sv. Cirila v Ljubljani. — 65. »Bogoslovni Vestnik«. — 66. Dem duhovnih vaj za dekleta in žene. — 67. Razne objave. — 68. Slostvo. — 69. Konkurni razpis. — 70. Škofijska kronika.

Izdajatelj: Škofijski ordinariat (Ignacij Nadrah). — **Odgovorni urednik:** Jože Jagodic.
Za Jugoslovansko tiskarno v Ljubljani: Karel Čeč.